

ВІДОНІМНІ НОМІНАЦІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ ЯК СПОСІБ ФОРМУВАННЯ НОВОЇ МІФОЛОГІЇ

Актуальність статті зумовлена потребою ґрунтовного вивчення українського політичного дискурсу в ономаціологічному аспекті, що передбачає аналіз основних номінативних одиниць, зокрема похідних від онімної лексики. Проблеми політичної комунікації порушено в працях зарубіжних (А. М. Баранова, Е. В. Будаєва, Ю. М. Караулова, О. Д. Кривоносова, А. П. Чудінова, О. Й. Шейгал та ін.) та українських (Н. В. Петлюченко, Л. М. Синельникової, К. С. Серажим, Л. Л. Славової та ін.), проте вивчення номінативного аспекту політичного дискурсу потребує подальшого розроблення, оскільки склад політичної лексики постійно оновлюється за рахунок залучення інновацій. Серед таких лексичних інновацій особливе місце належить відонімним лексемам, що стають підґрунтям для створення нової політичної міфології та визначають скерованість українського політичного дискурсу.

Мета статті – проаналізувати основні групи відонімної лексики, представлені в сучасному українському політичному дискурсі, а **завдання** роботи передбачали визначення сутнісних характеристик політичного дискурсу, виявлення особливостей політичної міфології, аналіз та кваліфікування відонімних номінацій у політичному дискурсі.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Політичний дискурс як об'єкт дослідження лінгвістики має сутнісні ознаки або параметри, за якими детермінований як інституційний тип дискурсивної діяльності людини. Серед таких сутнісних ознак називають езотеричність (А. П. Чудінов), фантомність та фідеїстичність (О. Й. Шейгал), міфологізацію (Н. В. Кондратенко) тощо, тобто це параметри, орієнтовані на актуалізацію підсвідомого шару психіки людини, що пов'язаний з архетипами, міфами та стереотипами. Г. Г. Почепцов навіть виокремлює групи міфів, що функціонують у політичній комунікації, – історичні, державні, партійні, родинні, дитячі [7, 45]. Проблемам політичної міфології присвячено низку наукових праць переважно загальногуманітарного скерування (С. Білоусова [1], С. Гусєва [2], О. Дегтярьов [3], А. Топорков [8], Ю. Шатин [10], Н. Шестов [11], Н. Шульга [12] та ін.), тоді як власне лінгвістичних наукових розвідок у цій царині майже немає.

На думку А. Цуладзе, політичний міф – це «міф, що використовується для реалізації політичних цілей: боротьби за владу, легітимізації влади, здійснення політичних переваг» [9, 32]. Дослідник вважає характерною особливістю політичного міфу те, що він «завжди прагне стати реальністю» [там само] та поділяє політичні міфи на два види – технологічні та вічні. Перша група міфів створюється для реалізації одномоментних завдань, це міфи-одноденки. Друга група – вічні міфи, які ґрунтуються на архетипах, тому їх майже неможливо зруйнувати, але можна або актуалізувати, або приховати залежно від мети політичної комунікації. Технологічні міфи є по суті псевдоміфами, тобто штучно створеними міфами «короткотривалої дії, що формують неадекватний зв'язок між реально пережитим соціумом подіями та раціональним їх трактуванням» [6, с. 13]. Однак вони спираються на основні архетипи, які є «енергетичним підживленням міфу» (А. Цуладзе) та, сформувавшись, супроводжують народ упродовж усього шляху розвитку, тому нові міфи, технологічні міфи не просто створюють як оригінальні міфологічні конструкції, а «вписують їх у певний «вічний» міф» [9, 35].

Метою політичної міфології є викривлення реальності, що реалізована через «викривлення мови» (А. Цуладзе). На думку, Е. Кассіраера це спричинено тим, що магічна функція мови починає домінувати над семантичною [4], наприклад, мова Третього Рейху, радянська новомова. За таких умов слова замінюють реальність, трансформують її, починають сприйматися як реальність, опрідметнюються.

Особливе місце у творенні політичної міфології належить онімам, зокрема антропонімам, та похідній від них лексиці. А. Цуладзе вважає, що імена здатні виступати як міфологеми. Спираючись на думку О. Ф. Лосєва, який вважав, що «міф – це розгорнуте магічне ім'я» [5, 27], дослідник стверджує, що антропоніми мають власну магію, тобто «ім'я вводить нас у царство міфу» [9, 38]. У політичній комунікації такими «магічними» антропонімами є, наприклад, *Гітлер*, *Маєзапа*, *Бандера*, *Путін* та ін. Загалом онімна лексика в політичному дискурсі здатна виконувати магічну функцію та створювати нові політичні міфи, приміром, в українській сучасній політичній міфології у формуванні технологічних політичних міфів беруть участь оніми *Майдан Незалежності*, *Небесна Сотня*, *Крим*, *Порошенко*, *Донбас* тощо. Роль онімів у створенні політичних міфів потребує особливого ґрунтовного дослідження.

Відонімна лексика становить порівняну невелику групу неолексем, поширених в українському політичному дискурсі. Виокремлюємо три групи відонімної лексики.

1) **Номінації, утворені від прізвищ** відомих політиків на позначення їх прихильників або однодумців, однопартійців: *тимошенківці, порошенківці, морозівці, ляшківці, кличківці, ющенківці* тощо. Наприклад: *Обурені «ляшківці» накинулись на Порошенка зі звинуваченнями в узурпації влади* (ТСН. 22.04.2015); *«Аваківці» замість «добківців»: рідна фірма чиновника ОДА стала новим постачальником облавтодору* (Наші гроші. 30.06.2015). Подібну лексику вживають на позначення членів певної політичної сили, очолюваної політиком, за прізвищем якого і створено назву.

Від прізвищ політиків утворюються і лексеми, що позначають групу людей, об'єднаних певними ідеями та які є послідовниками відповідного політичного діяча. Серед відонімних номінацій такого типу особливе місце належить лексемі *бандеровець/бандерівці*, що позначає не лише послідовників українського борця за незалежність України, а й українських патріотів та націоналістів, та виступає однією з нових політичних міфологем. Демонізація Степана Бандери в російських ЗМІ та окремих українських мас-медіа спричинила міфологізацію його образу та відповідного антропоніму. Заміна абстрактного негативного героя, антигероя конкретним – Степаном Бандерою – для певної частини реципієнтів стала можливою завдяки перетворенню слова на дійсність, завдяки трансформації свідомості, де онім поступово замінює реальність. Більшість тих, хто вживає антропонім у негативному значенні з яскраво вираженою оцінною конотацією, навіть не можуть сказати, хто такий С. Бандера та чим він відомий. А називаючи патріотів і націоналістів бандерівцями, ототожнюють їх з іншими персонажами політичної міфології, напр.: *В уявленні росіян, бандерівці – це, в першу чергу, напівфашистський рух, який тероризує росіян, євреїв та представників інших національностей* (ДТ. 31.03.2015). Звідси й низка похідних лексем *жибобандерівці, американобандерівці, бруклінобандерівці* (Із соцмереж), де відонімний компонент закріплює міфологічну семантику номінації.

Прізвища політиків, політичних лідерів загалом є продуктивними для формування міфологічних текстів, орієнтованих на створення образу політика-героя (І. Черепанова), напр.: *пропутінець* (прихильник чинного президента Росії), *антипутінець* (противник чинного президента Росії), *порохобот, порохофан* (прихильники чинного президента України) тощо: *Бо, хоч антипутінці й запрошують на кожну демонстрацію до розмови опонентів, жодних зустрічей та круглих столів навіть не заплановано* (Українська правда. 24.05.2015). Для формування нової політичної міфології використовується й онімна лексика, що має відонімне походження.

Лексичними неологізмами є контаміновані онімні лексеми, похідні від прізвищ політиків, що вживають для іронічного найменування тих же політиків: *Путлер* (Путін+Гітлер), *Потрошенко* (Порошенко+Джек Потрошитель), *Яйценюк* (Яценюк+яйце) тощо, напр.: *Путлер та Януческу – жалюгідна вторинність* (Лівий берег. 5.03.2014). У таких випадках відонімні номінації є негативно оцінними, орієнтованими на приниження об'єкта характеризування. Утворення нових онімів на підставі поєднання або переосмислення відомих ґрунтується на архаїчності міфологічного мислення, яке сприймає відомі слова як закріплені за певними предметами або явищами, тому семантичні перетини та накладання не створюють нових політичних міфів, а актуалізують уже наявні – як вічні, так і технологічні міфи. Саме з цією метою в політичній комунікації вживають оніми, що вказують на відомі міфологеми, в іншому значенні, напр., *Одеська Хатинь: Версія «Одеської Хатині» з'явилася в російських ЗМІ 3 травня, практично в перші години після трагедії, і продовжує активно використовуватися в інформаційній війні Росії проти України* (LikeNews. 27.03.2015). У цьому разі маємо реалізацію механізму заміни реальності словом: перенесення назви білоруського села, яке в міфологічній свідомості асоціюється зі спаленням мирного населення німецько-фашистськими загарбниками під час Другої світової війни, на недавні події в Одесі міфологізує сучасність, перетворює реальність на міф через його вербалізацію.

Прикладом деонімізації прізвища й створення нового політичного міфу слугує і лексема «тітушка», похідна від прізвища Вадима Тітушка спортсмена з Білої церкви, який в 2013 році під час мітингу нападав на опозицію та журналістів, а пізніше був за це засуджений. З того часу так почали називати молодих людей спортивної зовнішності, що беруть участь в організованих проплачених мітингах та агресивно поводитися щодо своїх опонентів, напр.: *Ціла зграя «тітушків» чинила безчинства в неділю і у Києві* (Високий замок, 26.10.2014). Тітушків сприймають як людей, готових заради грошей на підтримку будь-якої політичної сили. Вони не лише мають характерний зовнішній вигляд, а й відрізняються відсутністю будь-яких моральних принципів. Отже, від прізвищ політиків та історичних осіб утворюється більшість відонімних номінацій (57%), що формують нову політичну міфологію.

2) **Відонімні лексеми, що походять від назви партії або організації** та вживаються для найменування членів цих партій та організації: *б'ютівці, свободівці, нашоукраїнці, сильноукра-*

інці, соціалісти, рухівці, ударівці, оунівці, напр.: *Свободівці вимагають відставки Авакова* (Експрес. 19.09.2015); *Свободівці та ударівці побилися із кроликами за «опудало» Кличка* (ТСН. 7.04.2013); *ОУНівці пообіцяли влаштувати акції протесту, поки не відпустять їхніх бійців* (Українська правда. 6.09.2015); *Нашоукраїнці вагаються* (Радіо «Свобода». 30.09.2008). Здебільшого ця група відонімних номінацій семантично пов'язана з назвами відомих в Україні політичних сил та угруповань, що мають велику кількість членів або прихильників. Традиційно зазначені лексеми використовують для найменування членів політичних організацій або партій. Серед них велика кількість номінацій інноваційного типу, що мотивовані порівняно новими назвами політичних сил: *УКРОПівці, опоблоківці, відродженці* тощо, напр.: *Волинські опоблоківці поскаржилися на тиск і вигнали журналіста* (Експрес. 25.09.2015); *Перехресне голосування від депутатів-відродженців* (Українська правда. 10.10.2015); *Нардепи-укропівці поскаржилися, що їх не пускають до Корбана в СІЗО* (УкрІнформ. 1.11.2015).

Сюди ж належить лексема *натівці* утворена від назви Північно-Атлантичного військового альянсу (НАТО), що використовується як на позначення представників цього союзу, так і на прихильників вступу України до лав організації: *З повітряного простору Естонії натівці вигнали шпигунський літак Росії* (Експрес. 22.10.2014). Такі номінації менш частотні, оскільки вони мотивовані назвами політичних сил і партій, серед яких порівняно невелика кількість є продуктивними для формування лексем із агентивним значенням. У словотворенні беруть участь суфікси на позначення суб'єкта: *-ець, -овець, -ць* та менш частотний *-ист*. Здебільшого ці номінації функціонують у формі множини.

Останнім часом частотні неолексеми, похідні від назв добровольчих батальйонів: *айдарівці, азовці, кривбасці, донбасівці, сарматці* тощо, напр.: *Азовці на передовій зустріли День Перемоги гімном України* (ТСН. 9.05.2015); *Військова прокуратура перевіряє, чи били айдарівці людину* (УП. 24.09.2015); *5 БТГ 81 бригади – новостворений батальйон, який складається переважно з бійців з досвідом, які перейшли у ЗСУ з добробатів. Є там і Кіборги, і айдарівці, і оунівці, і донбасівці, і азовці та інші* (ФейсБук. 17.05.2015). Ці відонімні номінації слугують назвами нових міфологічних героїв, вони мають виражену позитивну конотацію та використовуються для розроблення політичного міфу про героїзацію пересічної людини. політичний міф тут ґрунтується на створенні легендарного образу людини, яка захищає свою Батьківщину в лавах добровольців. А використання зазначених відонімних номінацій указує саме на добровільний вибір людини, її свідоме прагнення стати захисником країни. Відонімні номінації, що позначають бійців добровольчих батальйонів, є елементами нової політичної міфології.

Найпоширенішою лексемою в цій групі є похідна від назви політичного об'єднання *Правий Сектор* та відповідного підрозділу у структурі ЗСУ: *правосеки*, напр.: *Шибениці, «правосеки» та інші путінські міражі Вінниці* (УкрІнформ. 6.08.2014); *«Укропи» та «правосеки» проти «ватників» і «сепарів»* (Тиждень. 2.10.2014). Утворена від назви політичної сили, що вже міфологізувалася у свідомості реципієнтів, ця лексема здебільшого представлена на письмі в лапках, що вказує на її оказіональний характер. при цьому міф про правий сектор як націоналістичне та фашистське угруповання активно поширюється російськими ЗМІ, створюючи такі міфологічні маркери, як «візитівка Яроша», «злобні правосеки» тощо. подібні випадки мають поодинокий характер, але їх можна визначати як міфологеми – сонвоні семантичні вузли новітньої політичної міфології.

3) *Відонімні лексеми, що походять від знакових топонімів*, актуальних в умовах політичної ситуації сьогодення. При цьому ці номінації утворені різними способами і мають яскраво виражену негативну аксіологічну семантику: *Донбаус, Донбабве, Москвабад, Мордор, Гейропа, Дуганда, Лугандон* тощо. Вони також є онімами, хоч і відонімного походження, проте використовуються не як офіційні найменування країн або територій, а як жаргонні, стилістично знижені, напр.: *Росія – країна Мордор* (Українська правда. 25.08.2015); *Лугандон відреагував на підписаний Порошенком закон заявою про повну незалежність* (Експрес. 18.03.2015). Відповідно від цих назв походять і оцінні номінації на позначення мешканців цих країн або територій: *лугандонці, гейропейці, мордорці* тощо: *Навіщо гейропейці малюють карикатури на пророка Магомета?* (УП. 15.01.2015). Також інші знакові назви простору стають мотиваторами для номінативних одиниць: *Майдан, Кремль, Україна, Росія (Рашия)* тощо, напр.: *майданці, майдауни, кремляди, укри, рашисти* та ін. Приміром: *На столичному ринку п'яні экс-майданівці збували гуманітарну тушонку для солдат* (ТСН. 5.07.2014); *Хто такі майдауни, укропи, ватники і «диванна сотня»?* (РІО. 2.10.2014). Відтопонімних номінацій утворено достатньо багато, оскільки вони представлені різними частинами мови, як-от: іменниками на позначення особи, що або проживає у відповідному регіоні чи на певній території, або пов'язані із певним семіотичним простором: *євромайдановець, укр, америкос*; прикметниками, що вказують на ознаку за характеристикою знакового простору: *майданутий, ольгинський [троль], рашистський*; дієсловами: *майданити*.

Інші відомі номінації мають поодинокий характер. Проте всі вони беруть участь у формуванні нових політичних міфів, що, з одного боку, скеровані на створення нових міфологем та образів героїв, а з іншого – на розроблення міфологічних образів антигероїв. Ці політичні міфи належать до технологічних (або псевдоміфів), а утворені номінації здатні замінювати реальних суб'єктів та об'єкти, вони заступають об'єктивну дійсність, формуючи викривлене уявлення в реципієнта про політичну ситуацію в країні.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Оними як одиниці лексичного рівня мови беруть активну участь у формуванні нових політичних міфів. Вони орієнтовані на формування міфологічних образів українських політиків та іміджевих характеристик політичних сил. Серед відоміх номінацій виокремлено три групи лексем за походженням: від прізвищ політиків; від назв політичних партій; від знакових топонімів. простежено особливості функціонування лексичних інновацій відоміх походження в сучасному політичному дискурсі. Перспективи дослідження полягають у вивченні інших типів лексичних інновацій у політичній комунікації.

Список використаних джерел

1. Белоусова С. Роль и место социальных мифов в процессе формирования обыденного сознания : [електронний ресурс] / С. Белоусова. – Режим доступу : http://science.ncstu.ru/articles/hs/02/socio/03.pdf/file_download.
2. Гусева С. А. Современный политический миф: игра по законам архаики : [електронний ресурс] / С. А. Гусева. – Режим доступу : <http://freud.by.ru/pages/guseva.shtml>.
3. Дегтярев А. К. Русский национализм : политическая мифология против политической реальности : [електронний ресурс] / А. Дегтярев. – Режим доступу : http://www.kavkazonline.ru/csrip/elibrary/uro/uro_24/uro_24_05.htm.
4. Кассирер Э. Техника современных политических мифов : [електронний ресурс] / Э. Кассирер. – Режим доступу : http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Polit/Hrestom/61.php.
5. Лосев А. Ф. Диалектика мифа / А. Ф. Лосев. – М. : Мысль, 1991. – 561 с.
6. Мельник Я. Г. Прологмени до українського дискурсу: етнокультурний, політичний та лінгво-семіотичний аспекти / Я. Г. Мельник, Н. В. Криворучко. – Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпатського ун-ту ім. В. Стефаника, 2012. – 260 с.
7. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации / Г. Г. Почепцов. – М. : Рефл-бук; Ваклер, 2001. – 656 с.
8. Топорков А. Л. Мифы и мифология XX века : традиция и современное восприятие : [електронний ресурс] / А. Л. Топорков. – Режим доступу : <http://www.ruthenia.ru/folklore/toporkov1.htm>.
9. Цуладзе А. Политическая мифология / А. Цуладзе. – М. : Эксмо, 2003. – 384 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.novsu.ru/npe/files/um/1412/bg/shell/arh/mono.htm>
10. Шатин Ю. Политический миф и его художественная деконструкция / Ю. Шатин // Критика и семиотика. 2003. Вып. 6.
11. Шестов Н. И. Политический миф теперь и прежде / Н. И. Шестов. – М. : Олма-пресс, 2005. – 414 с.
12. Шульга Н. В. Политические мифологемы в современном мире : [електронний ресурс] / Н. Шульга. – Режим доступу : (<http://drupal.psycho.sfera.ru/?q=node/858>).

Анотація. Статтю присвячено виявленню специфіки українського політичного дискурсу в ономазіологічному аспекті, зокрема актуалізовано роль номінативних одиниць у політичному тексті. Визначено групи відоміх лексики, що функціонує в українській політичній комунікації, – номінації, що походять від прізвищ політиків; від назв політичних організацій; від знакових топонімів.

Ключові слова: політичний дискурс, політичний міф, онім, антропонім, топонім, відоміхна лексика.

Summary. The article is devoted to revealing the specifics of Ukrainian political discourse in onomasiological aspects, including the role of Modified nominative units in a political text. The problems of political mythology as an object of linguistic analysis and summarizes existing scientific concepts about the nature of political mythology. Myth interpreted as magical name of updating its suggestive function. Analysis of linguistic units in terms of the formation of political myths verbal means. The role onym's lexicon in the creation of modern political myths and stressed the role anthroponymy the formation of modern mythology in political discourse. Onym's lexicon defined group that operates in the Ukrainian political communication – nomination derived from the names of politicians; the names of political organizations; from symbol place names. Proved frequency nature of nominations that come from names and names of Ukrainian politicians and others. Sending contaminated neoleksem evaluation characteristics derived from the names of politicians. Author determined nomination

derived from the names of political parties and political organizations represented in political discourse less. Thoroughly analyzed nomination to describe modern mythological characters – legendary heroes. Posted specificity of formation and functioning of tokens generated from symbolic place names. Separately defined onym category evaluative nature, of parts of varying affiliation. The proposed typology illustrated factual material collected from the media. It traces the main ways of formation onym's lexicon in Ukrainian political discourse set quantitative indicators analyzed tokens outlines the prospects for further research.

Key words: *political discourse, political myth, onym, anthroponym, place name, onym's lexicon.*

Отримано: 15.10.2015 р.

УДК 808. 3-541. 42: 800. 23

Ліпич В.М.

КОМПОЗИТИ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ НАЙМЕНУВАННЯ З НУЛЬОВИМ ФОРМАНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Морфологічне словотворення виступає основним джерелом поповнення іменникової системи в усі періоди розвитку української мови. Воно характеризується відповідними способами і засобами, які неоднаково виявлялися в процесі формування певних лексико-семантичних груп субстантивів. Тому однією з найважливіших проблем дериватології є визначення особливостей і ступеня продуктивності способів морфологічного типу словотвору іменників у різні періоди розвитку мови. Малодослідженим у галузі субстантивного морфологічного словотворення постає композитно-суфіксальний спосіб, хоч він і не обділений увагою мовознавців.

Об'єктом нашого дослідження є інструментальні найменування, які творяться за допомогою поєднання основ слів з одночасною матеріально не вираженою суфіксацією. Композитні субстантиви з нульовим формантом неодноразово привертала увагу дослідників української мови. Явище нульсуфіксації в діакронії досліджували П. Білоусенко, Л. Гумецька, у синхронії – Н. Клименко, О. Пінчук, Л. Родніна, Л. Третьевич та ін. Учені зазначають, що в словотвірній системі сучасної української мови нульовий суфікс посідає значне місце. Проте низка проблем, що стосуються нульсуфіксального способу словотворення, залишаються не розв'язаними: не виявлений кількісний склад нульсуфіксальних дериватів у сучасній українській мові, не досліджене докладно питання лексико-словотвірної семантики цих похідних, не визначено ємність словотвірних типів тощо. Залишається також актуальним дослідження місткості функціонально-семантичного поля *nomina instrumenti*, потребують ґрунтовного вивчення та опису й нульсуфіксально-складні деривати – назви інструментів. Аналіз динаміки словотворення згаданих композитів дає важливий матеріал для розуміння будови й функціонування розглянутих одиниць у дериваційній системі сучасної української мови.

До категорії інструментальності, за визначенням О. Безпояско, К. Городенської [див. 1], належать такі назви: 1) знаряддя і засоби дії; 2) інструменти домашнього вжитку, сільськогосподарські інструменти; 3) прилади, пристрої, апарати, верстати; 4) посуд, яким користується особа-діяч. Л. Мурзіна відносить до категорії *nomina instrumenti* такі найменування: 1) назви знарядь дії – “конкретні неживі предмети, що використовуються для успішного завершення дії”; 2) назви засобів дії – “неживі предмети, за допомогою яких реалізується дія” [5, 64]. І. Ташпулатова вважає, що поняття “знаряддя дії” доцільно використовувати в широкому значенні – від примітивного до високого рівня складності їх виготовлення та використання [9]. Н. Сніжко зазначає, що лексико-семантичне поле інструментальності складається з 7 лексико-семантичних груп: 1) назви інструментів, 2) назви машин, 3) назви знарядь, 4) назви апаратів, 5) назви пристроїв, 6) назви механізмів, 7) назви приладів. Крім того, кожна з названих груп має своє розгалуження, напр., назви інструментів (назви чоботарських інструментів, назви ковальських інструментів тощо) [див. 8].

Спираючись на дослідження вчених, до словотвірної категорії *nomina instrumenti* можемо віднести п'ять типів дериватів: 1) назви власне інструментів (ковальські, музичні, теслярські, ті, що використовуються у різних галузях промисловості, у побуті тощо); 2) найменування рибальських снастей, мисливського лаштування та їх частин; 3) назви приладів, пристроїв, механізмів (у механіці, техніці, будівництві і т.ін.) та їх частин; 4) назви машин та їхніх частин; 5) назви посуду та його частин.

Нульові словотворчі засоби давньоруськоукраїнської мови XI – XIII ст. виникли на базі матеріально виражених тематичних суфіксів індоєвропейської епохи, а тому слова згаданого типу